

Tisztelt Közösség!
Legalábbis azt hittem, ez az!

Jön a nagy nap, a következő gyűlés.

Boros Imre vagyok, Boldizsár édesapja. Szerintem a fiamat nem kell bemutatni: 16 éves válogatott versenyző, 2023-ban Ifi A korosztályban nehézségiben és boulderben is Magyar Bajnok, nehézségiben a felnőttek között is második lett. Előtte is voltak szép eredményei, amik előremutatók voltak.

A versenymászók körében talán én sem vagyok ismeretlen. Évek óta gubbasztok a termekben és figyelem a fejleményeket.

Az utóbbi egy évben teljes a káosz!

Hét évvel ezelőtt belecsöppentünk ebbe a szenzációs tevékenységbe, a falmászásba. Nem gondoltam, hogy a kényszer rávisz, hogy napi szinten foglalkoznom kell vele a hiányosságok miatt... Mellette még támogattuk a mászóközösséget minden létező formában. Ahogy teszik többen is! Szerintem a családokkal és a gyerekekkel is jó a kapcsolatunk, segítő szándékunk önzetlen feléjük, és túlmutat minden nehézségen. Szemtől szemben még csak építő jellegű kritikát tapasztaltunk!

A februári gyűlés előtt a petíciónál azt gondoltam, hogy a gyermekeink jövőjével kapcsolatosan terveznek az edzőink és társaik fellépni az előrelépést, változást támogatva! De rá kellett jöjjenek, hogy az utóbbi három év teljesen megtévesztett. Benéztem a sztorit!

A műsor kezdetén fel sem merült bennem az a gyalázatos viselkedés, amit egy "fantasztikus" képességű ember művelt egy nővel, egy anyával, egy emberrel!! Megtudtam közben, Gáts Bencének hívják az urat, akinek a személye számomra értelmezhetetlen, nem találkoztam vele sehol, azt sem tudom ki ő, pedig 6 éve állandó résztvevője vagyok a termeknek, versenyeknek. Jóérzésű, családos emberként megdöbbenett, hogy a petíciót indító edzők és társaik ilyen alávaló indíttatással képviseltek minket ezzel a degradáló, illetem nem tudó, mindenféle protokollt mellőző, "etikus", vagány fiatalemberrel az élén, aki aláásta a helyettes államtitkár úr jelenlétében a gyermekeink jövőjét! Visszaéltetek a jóindulatú, támogató szülők bizalmával, és abban a gyalázatos stílusban és arroganciában láttátok a megoldást! Hamar rájöttem, mekkora hibát követtem el!

Arra neveltem a gyermekeimet, hogy ha valaki rosszindulatú, attól még nekik nem kell azzá válniuk! Szóval kedves Bence és társai, ha már olyan intelligensnek tartjátok magatokat, bár az ÉRZELMI intelligenciáról fogalmatok sincs, talán még nincs késő bocsánatot kérnetek mindenkitől, főleg a családoktól, akik a kiskorú gyermekeiket rátok bízták. Ugyanígy illene bocsánatot kérnie azoknak a nagy egótól duzzadó férfiaknak hitt résztvevőknek is, akik nem állították le ezt szörnyű előadást!

Én elnézést kérek mindenkitől, főleg Kandrács Ildikótól, minden, a gyűlésen jelenlévő férfi és nő nevében azért, amit ebben a formában át kellett élnie, és nem volt a közelében sem a csendben ülők és hangemberek között senki, aki közbe lépett volna! Sajnálatos és elgondolkodtató!

Teljes mértékben támogatjuk a változást, amely előreviszi a hegy- és sportmászás jövőjét!

Tartsatok önvizsgálatot, hogy ti miben vagytok hibásak! A következő gyűlésen tegyétek végre azt, amit ígértetek és a sportág jövőjéért kulturáltan működjünk együtt!

Vannak a szülők között is bőven, akik tudnának segíteni a krízisben. Mi szülők számos kritikát megfogalmaztunk, de sok esetben nem ért célba!

Gondolkozzatok el rajta, és először a saját házatok táján tegyetek rendet a fejekben, aztán majd ha az önkritika megéri benneteket, és nyíltan, őszintén kommunikáltok a szülők felé, nem pedig önös érdekeket képviselve, ami már elég szembeűnő, akkor majd talán rátok bízzuk gyermekeink jövőjét! Legalábbis én a gyűlés és a Monkey kupa után már megvontam a bizalmat, ami az utóbbi években nagyon gyenge lábakon állt. Boldizsárnak már se edzője, se támogatója nincs. Én maradtam, a családom, a sportbarátai és pár ember, aki az igazságot keresi, mint mi, és támogatja a mentális fejlődésben!

És hogy mit értem el a Monkey verseny óta? Azt, hogy a gyermekem újra boldog!!!!!! Pedig a gyerekek azt sem tudják, mibe keveredtek, mert próbáljuk őket óvni, de lassan már számukra is nyilvánvalóvá válik, amihez eddig bedőlve asszisztáltunk, hogy nem az ő sportjuk, nem akarnak oda tartozni, ahol nem érzik a szeretetet és a bizalmat! Ámultunk, bámultunk, de már tisztán látunk... Én legalább is biztosan a magunkkal kapcsolatos dolgainkat!

Az elmúlt 6 hét a szakmai csoport által lesajnált, mentálisan és fizikálisan gyenge gyermekem velem együtt megtervezett szakmai és mentális felkészítéséről szólt. (Én nem vagyok képzett edző, sőt, edző sem. A válogatott szakmai stáb tagja sem, de a Monkey ifi A 3.hely és az olaszországi Európa-kupa 2 zóna után senki nem kérdezte, hogy mi a gond a jelenlegi legjobb ifi versenyzővel, pedig szerintem kellett volna.) Én tudtam... hát tettem ellene... és a jutalmat megkaptuk érte...

Grazi Európa-kupa 3 top, 5 zóna, az utolsó fal topjából való kiesés, ami szinte döntőt ért volna, de a "ha" meg a "volna" minket nem érdekel és értelmetlen! (Ott voltam a helyszínen, kénytelen voltam, nehogy baj legyen - azért voltak.) A pár nappal ezelőtti pozsonyi K2-ben az első 8B megmászása (van róla felvétel) elgondolgoztató, hogy tényleg csak ennyit tudnak a válogatott gyerekek? Az edzői munkával minden oké, mert mindenki ért mindenhez és jól végzi a dolgát?? Folytatjuk a közös munkát irány a francia EB!

Az egyetlen ember, aki hitt benne, az Belicky Péter, aki már az ifi B-ben a döntőbe a 10 közé várta Boldizsárt!

Kedves Sziklamászók!

Azt mondta a gyűlésen a vezetőtök, hogy Ti boldogok voltatok eddig is, a pénzen marakodjon a versenymászás. Kérlek titeket, hogy pár percre helyezzétek magatokat abba a helyzetbe, mintha a Ti családotokról, gyermekeitekről lenne szó, akiket a sziklamászás, a szabadság és összetartozás érzése leng körül! Vizsgáljátok felül ezt a kijelentéseket és szavazzatok mindenkor a saját belátásotok szerint, de úgy, mintha a saját gyermekeitekről lenne szó, akik csak sérülnek az értelmetlen harc miatt! Mert a petíciót kitaláló emberek nem

foglalkoznak a gyermekeinkkel, csak azzal, ami a felszínen van és látható, mindezt vállalhatatlan stílussal, ami a külvilág számára benneteket is minősít!

Jelen levelemmel csak a többi mászó családnak a jövőképét szeretném javítani. Mint említettem, jó sok területen kivonultam a fiammal a fent leírtak alól, ezáltal úgy gondolom, a jelen helyzetben elveszített a versenymászás egy szerethető, őszinte, lelkes, segítőkész gyermeket, akiben talán még potencia is volt a nemzetközi megmérettetéseken!? Vannak, voltak még jó páran, akik abbahagyták, ami a szakmainak vélt stábnak, úgy tűnik, nem számít. Csak hangoztatják, hogy részükről minden oké, jól csináljuk, jól haladunk!

Jó egészséget mindenkinek!